

Boris Kidrič

Tržič žaluje za velikim sinom jugoslovanskih narodov

Čeprav smo se že nekaj mesecev bali za življenje Borisa Kidriča enega prvih in največjih vodij naše revolucije, so naša usta onemela in naše glave klonile v globoki žalosti, ko smo pred dobrimi štirinajstimi dnevi izvedeli, da je njegovo srce prenehalo biti. Utihnil je vsakdanji mestni vrvež, kot da sta obstala čas in življenje. Novica o njegovi smrti je pretresla slehernega izmed nas toliko bolj, ker smo živo občutili, da se je Boris Kidrič izčrpal v gigantskih naporih za lepše življenje vseh nas in ker vemo, da je njegova izguba v vodstvu nenadomestljiva. Zato nihče ni ves čas, ko sta se od njega poslavljalja Beograd in Ljubljana, mislil na nič drugega kot nanj. Delovne roke pa so iskale, s čim bi počastile njegov spomin. Izobesile so žalne zastave in državne zastave na pol droga, odele izložbe v črnino, razstavile v njih njegovo podobo.

Povsod po naših tovarnah in po ustanovah so se delovni kolektivi s svojimi delavskimi sveti in upravnimi odbori začeli zbirati k žanim komemoracijam, s katerih so sporočali svojo boleost pokojnikovi ženi, njegovim sodelavcem, zveznemu in republiškem izvršilnemu svetlu. Prav tako so se zbrali v tistih dneh tu. Odborniki vseh množičnih društev k žalnim sejam, mladina po šolah pa je prvo šolsko uro po tej novici o njegovi smrti posvetila spominu Borisa Kidriča.

Nad tisoč Tržičanov v svoji žalosti ni strpelo, da se ne bi od svojega velikega tovariša v trpljenju med narodno osvobodilno vojno in tovariša v veselju ob zmagah jugoslovanskega delovnega ljudstva odšli še zadnjikrat posloviti na dan njegovega pogreba v Ljubljano. Ostali pa so se ob uri, ko se je v Ljubljani pričel žalni spreved, zbrali na Glavnem trgu pred katafalkom, ob katerem sta imela vso noč po dva rezervna oficirja častno stražo. Turobno so zvenelega nemem trgu žalostinke, ki jih je zadržala godba »Svobode« in trdo so padale na ranjena srca besede predsednika občinskega odbora SZDL mr. Zdenka Lavičke, ki so neizprosno izpričevale, da Borisa Kidriča ni več... Ihtenju množic so se pridružile v trenutku, ko so v Ljubljani polagali pokojnega heroja med njegove tovariše heroje v njihovo skupno grobnico, tovarniške sirene.

Delovno ljudstvo se je vrnilo na svoja delovna mesta, spomin na Borisa Kidriča pa bo ostal večno živ med nami.

Naj živi 1. maj praznik delovnih naporov in zmag

Osmo leto že praznujemo letos v slobodni, demokratični državi praznik dela. Revolucija, ki jo je naše delovno ljudstvo obnem z osvoboditvijo pod vodstvom svojih voditeljev s tovarišem Titom na čelu — prvo v zgodovini človeštva po neiznaženih smernicah Marxa, Engelsa in Lenina in zato tudi zares plodno — izvedlo, je dala temu prazniku tudi nov pomen in novo vsebino. Medtem, ko je imel pred revolucijo cenovno edinole kapital v rokah posameznikov, je dobilo zdaj svojo polno vrednost ustvarjalno delo delovnega človeka. Medtem ko je bil ta praznik pred revolucijo prvenstveno ogorčen protest proti izkoriščanju delovnega človeka, protest proti vladajočemu razredu, je danes 1. maj veličastna manifestacija zmagovitega delavskega razreda.

Ko se ustavljamo v socialistični eri

ob delavskem prazniku, slavimo torej napore, ki jih vlaga naš delavec v rast naše industrije in kmetijstva, v rast naše kulture in družbene morale, in se veselimo njegovih veličastnih zmag. Zdaj šele, ko delavec sam pozanje plodove svojega ustvarjanja materialnih in duhovnih dobrin, je dobil 1. maj zanj svoj polni smisel. Ustavi se ob njem, da pregleda svoje dosedanje uspehe. Sam se oceni in sam si podeli svoje plačilo — in samozavestno zaorje nove brazde.

Pa naj v vrsti člankov, ki jih ob prazniku dela prinašamo, spregovori tržiški delavec sam! Za z vso skromnostjo prikazanimi uspehi, ki jih je kljub mnogoterim težavam dosegel, zlasti odkar sam upravlja svojo tovarno, ne bo mogel prikriti ponosa, ki ga upravičeno navdaja.

Zato mu k 1. maju 1953 iskreno čestitamo. Uredništvo.

Novi delavski svet tovarne Runo se je resno lotil problemov podjetja

Stisnjeno med zidovi hiš Tržiča stoji ob potočku Mošenik po svoji tradiciji in kvalitetnih izdelkih dobro poznano usnjarsko podjetje »Runo«, ki po zunanem videzu in neprikladni legi sicer ne vzbuja v tujcu posebne pozornosti. Če si pa poglobimo ogledamo življenje in delo v tem podjetju, bomo zlahka zaključili, da veje tudi tu socialistični duh novega časa, ker se je v njem v načinu dela izza prejšnjih let marsikaj izpremenilo.

Predvsem moramo poudariti nekaj pozitivnih črt v razvoju in utrjevanju delavskega upravljanja, predvsem o izvedbi volitev v novi delavski svet, ter o nalogah, ki jih nalaga družbeni plan za leto 1953.

Da je kolektiv temeljito razmišljal, tdo naj bi prišel v delavski svet, so najlepší dokaz po anketi izvedene volitve dne 28. marca, kjer je prišla do izraza volja delavstva, ki je bila v pogledu izbire kaj smotrna. Že prvo zasedanje DS je pokazalo, da se izvoljeni člani zavedajo tako kot nikoli prej svojih dolžnosti in obveznosti do družbe in kolektiva. Na dnevni red so bili stavljeni problemi, ki več ali manj vplivajo tudi pri nas na rentabilnost, predvsem v pogledu nabave surovin, z ozirom na to, da tudi nanje delno vpliva suša, z druge strani pa nelojalna distribucija kož nekaterih

republik. Poleg tega je DS z vso resnostjo obravnaval vprašanje kvalitete, delovne discipline, družbenega plana, ter še druga socialna vprašanja.

Predmet posebne razprave na 2. zasedanju DS dne 14. 4. je bil tarifni pravilnik s splošnimi odredbami in tarifnimi postavkami, kjer se je javilo pereče vprašanje odvišne delovne sile, kar se bo rešilo delno s pravilno razporeditvijo, delno pa s premestitvijo zunanjih delavcev k Mestnemu gradbenemu podjetju. Vse pritožbe poedincev je DS skrbno obravnaval, pri čemer je upošteval kvalifikacijo, sposobnost in pogoje dela.

Direktor podjetja, Vučko, pa je poudaril važnost medsebojnega sodelovanja ter kritiziral to, da poedinci niso dovolj zainteresirani za probleme delavskega upravljanja in le preveč gledajo na osebne koristi. Vzrok različnih pojavov slabosti, premajhne delovne discipline itd. je predvsem nezadostno politično delo ter strokovno vpoznavanje odgovornih za delavsko upravljanje.

Da bi kolektiv dostojno počastil praznik dela, organizira podjetje izlet v Portorož, ki se ga bo udeležilo ca 50 oseb. Za ostale, ki ne gredo na izlet, bo pripravljena pogostitev in zabava v menzi podjetja, tako da bo ta dan v zadovoljstvo vsem.

Tržič ob IV. republiškem kongresu SZDL

Prav v dneh, ko smo slavili 12. obletnico ustanovitve OF, iz katere je nastala Socialistična zveza delovnega ljudstva, se je vršil njen IV. republiški kongres v Ljubljani in sicer od 25. do 28. aprila.

Kongres je obravnaval nove oblike dela v Socialistični zvezi delovnega ljudstva in izkristaliziral zaključke IV. kongresa Socialistične zveze del. ljudstva FLRJ v Beogradu. Vse osnovne organizacije Socialistične zveze širom naše republike Slovenije so se že dalj časa pripravljale na ta kongres.

Tudi v Tržiču so se organizacije SZDL dobro pripravile nanj. Na občinski konferenci so člani izvolili 6 delegatov, ki so se v njihovem imenu udeležili kongresa. V dneh kongresa je vladalo vsepovsod slavnostno razpoloženje. Mesto je bilo okrašeno z zastavami in zelenjem, s čimer so prebivalci obenem počastili tudi obletnico ustanovitve OF.

Zaključki republiškega kongresa se bodo obravnavali na predvolilnih sestankih SZDL po kvartih in vaških odborih, saj se bodo v najkrajšem času vršile volitve v nove občinske odbore Socialistične zveze delovnega ljudstva. Na teh sestankih bodo poročali o delu kongresa in njegovih sklepih delegati, ki so prisostvovali republiškem kongresu v Ljubljani.

Zveza borcev mora ohraniti živo še poznim rodovom slavno preteklost

NOV

Občni zbor Zveze borcev v soboto, 25. t. m. je pokazal, da je v vseh članih še vedno velika revolucionarna misel izza dni, ko so se z ramo ob ramji borili za to, kar danes imamo — za svobodno domovino.

V nabito polni dvorani je bilo vzdušje kaj tovariško, saj so se po dolgem času zbrali spet vsi tisti, ki so v dneh NOB drug drugemu pomagali, da se je zamisel velike revolucije uresničila. Iz poročil in razprave, ki je bila vsestranska in je obravnavala vse probleme, ki jih mora ta organizacija reševati, smo videli, da je organizacija v preteklem razdobju res veliko napravila. Kdo bi se spričo tega čudil iskrenim besedam posameznih članov, ki so hoteli opomniti organizacijo na nekatere pomanjkljivosti v delu in o odnosih odbora do svojih članov? Vse preveč se nekatere stvari pozabljajo in puščajo ob strani. Člani se prereditko sestajajo, ko bi se imeli vendar veliko pogovoriti. N'kakor ne bi bilo prav, če bi se ob dejanjih, ki jih je zgodovina naših narodov zapisala z zlatimi črkami, ne ohranili jasni dokazi, kdo je bil tisti, ki je delal za našo stvar, kdo ji je nasprotoval. Ohraniti je treba ves zgodovinski material, da bodo tako našim mladim rodovom ohranjene svetinje, na temelju katerih je zrasla naša nova družbena ureditev. Tudi bo morala organizacija v veliko večji meri skrbeti za povezavo z ostalimi

Skrb delovnega kolektiva BPT za renome podjetja

Bombažna predilnica in tkalnica Tržič je eno najstarejših podjetij tekstilne industrije v naši domovini. Saj bo že skoro 70 let, kar se je naselilo v tem gorskem kraju, daleč od takratnih prometnih zvez, samo zaradi ugodne lege ob vodni sili. Pri tem je imelo takratno vodstvo srečno roko, ker predstavlja Mošenik zaradi precejšnjih padcev na kratkih razdaljah in stalne temperature vode, ki ne zamrzne niti v najhujši zimi, naravnost idealno reko za energetske izkoriščanje. Zato so nastale tekom let kar štiri zaporedne stopnje, v katerih se izkorišča pod najugodnejšimi pogoji za dobavo električnega toka podjetju.

Po precejšnjih začetnih težavah se je podjetje med prvo in drugo svetovno vojno lepo razvilo in si pridobilo dobre sloves v svojih izdelkih, tako da skoro ni kraja v naši domovini, kjer ne bi poznali tržiškega blaga. Posebno beljeno

posteljno perilo je tudi sedaj povsod zaželeno in nima konkurence.

Po sprostitvi trga so se zahteve kupcev preusmerile bolj na pisano blago, tako da so nastopile za podjetje težave v plasmanu ozkega, beljenega blaga. Zato se trudi, da bi se asimiliralo tem potrebam in ustvarilo vzorce, ki bi ustrezali željam kupcev. Tudi z inozemstvom je stopilo že v stik zaradi izvoza nekaterih artiklov.

Ves kolektiv se že dobro zaveđa važnosti kvalitete blaga in zato se vsak posameznik trudi, da bi doprinesel čimveč za dosego tega cilja. Pri tem pomaga podjetju dolgoletna tradicija v delavskem kadru, ker so pač že cele generacije ustvarjale njegov renome in je tudi tržiški delavec znan po domovini kot eden najboljših in najzvestejših svojemu podjetju. Čeprav je življenje v tem gorskem kraju dražje in težje, vendar ne odjenja, temveč ustvarja naprej v procvit svojega Tržiča!

50 let tovarne Triglav

Tržič je široko poznan po kvalitetnih čevljarjih. Čevljarstvo je pri nas že stara tradicija, saj so obstajale tu prve čevljarke delavnice že v XVII. stoletju in kmalu potem so že bili čevljarji združeni v svoje zadrage — cehe. Za dober strokovni kader so naši predniki prav dobro skrbeli, saj je bilo ob koncu preteklega stoletja po 40 čevljarških vajencev v Tržiču. Iz majhnih čevljarških delavnic so se kasneje razvijale vedno večje in večje, kaj kmalu pa je tudi zaživela industrija in ti čevljarji so prešli v industrijske delavnice.

Tudi sedanja tovarna obutve »Triglav« (prej Peko), ki praznuje letos 50-letnico svoje ustanovitve, je zrasla iz takih delavnic. Njen ustanovitelj † Peter Kozina je bil sin revnih kmečkih staršev, izučil se je za trgovca in je postal trgovski potnik ter prodajal tudi čevlje tržiških čevljarjev. Ko je videl veliko zanimanje za naše čevlje, je začel misliti na to, da bi bilo dobro te izdelke uvesti po celi avstro-ogrski deželi. Iz te misli se je rodila želja po ustanovitvi lastne delavnice — tovarne.

Najprej je leta 1903 pričel sam nabavljati ves potreben material za izdelavo čevljev in ga dajal čevljarjem-obrtnikom v delo. Tako so že takrat ljudje imenovali te čevljarje »Kozinovi delavci«. Ker pa se je tako razdeljevanje blaga, obiski zaradi naročil, zbiranje izdelkov itd. pokazalo za neekonomično, je bilo treba misliti na delavnico, ki bi združevala večje število delavcev, v kateri bi se nekateri posli lahko strojno opravljali. Že leta 1907 je bila v »Vanderhovci« t. j. v veliki stari hiši ob Ljubljanski cesti ustanovljena taka skupna delavnica. Ko pa je leta 1908 stekla železnica tudi v Tržič, je pričel Kozina resno misliti na tovarno. Izbral si je prostor ob železnici in l. 1910 pričel z gradnjo nove čevljarke tovarne v Tržiču. Že

tedaj je investitor računal na kasnejše povečanje tovarne, zato so se temelji temu primerno zidali, čeprav je bila tovarna v srednjem traktu le enonadstropna, v krajnih traktih pa dvonadstropna. Taka tovarna je bila zgrajena že leta 1911 in je tedaj tudi že pričela obratovati. Dnevna proizvodnja je bila v prvih letih 300—400 parov dnevno. Zaradi takratne hude konkurence večjih čevljarških tovarn je bilo na trgu zelo težko plasirati izdelke, ker so se ti izdelki naše tovarne šele uvajali. Prva svetovna vojna pa je tržno situacijo mnogo izboljšala predvsem zato, ker je tovarna izdelovala v glavnem vojaške čevlje in jih dobavljala vojnemu erarju, ki je dobave takoj dobro plačeval.

Čeprav je bil neugoden čas, je Kozina pričel v 1924 letu z dozidavanjem tovarne. Naslednje leto je že bila dograjena taka, kot je sedaj. Povečana tovarna in proizvodnja se je le težko prebijala skozi finančne in gospodarske krize. Medtem je bil ustanovljena družba »Peko«, ki je bila najemnik v Kozinovi tovarni. Tudi po Kozinovi smrti je družba »Peko«, ko je pokupila vse dele dediščine in postala lastnik, imela težkoče pri trgu. Le najboljša kvaliteta čevlja »Peko« je lahko pobijala nizko ceno slabokvalitetnega, močnega konkurenta »Bata« čevlja, ki je tačas preplaval trg s svojimi izdelki. Tudi novo poslovanje naše tovarne se je zavedalo, da bo le z lastno prodajno organizacijo lahko prodrlo na trg z svojimi izdelki, zato je pričelo ustanavljati svoje podružnice po vsej državi. Situacija se je s tem kmalu popravila in leta 1939 in 1940 je bil dolg že poravnat, lastnica pa je postala Kmetiska posojilnica v Ljubljani.

Takoj po okupiranju Jugoslavije je bil postavljen v tovarni nemški komisar, ki je prevedel tovarno in vse na

organizacijami, ker bo le na ta način lahko izvršila svoje naloge.

Da bi bila delo in povezava članov z odborom boljša, je bilo vanj izvoljenih 15 članov upravnega odbora in trije člani nadzornega odbora. Odbor bo skrbel za izvršitev vseh sklepov, ki jih je zbor potrdil in sprejel; predvsem pa bo moral gledati na to, da se tudi v Trziču postavi velik spomenik žrtvam zadnje vojne, ki naj še poznim rodovom priča o velikih dejanjih njihovih očetov in mater.

Odkritje spomenika padlim borcem v Lešah

Organizacija ZB NOV v Lešah je priredila v nedeljo, 26. aprila »PARTIZANSKI DAN« s celodnevnim sporedom. Že zgodaj zjutraj je domače gasilsko društvo imelo budnico in s tem naznanilo prebivalstvu, da bo danes nekaj posebnega — zgodovinskega. In res, prav vsakdo je težko čakal trenutka, ko bo odkritje spomenika. Prebivalstvo je s posebnim zadovoljstvom sprejelo godbo na pihala iz Trziča. Ob 9. uri so se začela zbirati množica ljudi, ki so se za ta dan kar najbolj svečano pripravili. Dekleta iz vseh vasi so spletla lepe vence, s katerimi so bili oviti drogovci, na katerih so plapolale zastave. Predstavniki organizacij pa so nosili številne vence, kakršnih Lešani še nismo videli. Nekateri fantje so imeli še posebno čast, da so s častno stražo ob spomeniku in z izstrelji častnih salvi pokazali svoje vojaško znanje.

Ob 9.30 je sprevod krenil na pokopališče, kjer je bila žalna komemoracija na grobovih. Pri tem je sodeloval pionirski pevski zbor, ki je ganljivo zapel žalostinke. Mnogo domačinov je petje tako ganilo, da se niso mogli vzdržati solz. Partizanske mamice so z vso svojo materinsko ljubeznijo izkazale globoko ganjenost, ko so se spominile tistih težkih dni nasilja okupatorjev in domačih izdajalcev, ki so krivi tolikih žrtev.

S pokopališča smo krenili k odkritju spomenika. V imenu odbora ZB NOV je prvi spregovoril tov. Niko, zatem pa je godba odigrala himno. Po njenih zvokih sta člana odbora odkrila spomenik. Govoril je še predsednik mestnega občinskega odbora ZB NOV Trzič, ki je opisal pomen zgodovinskega dneva in se spomnil borcev-partizanov, s katerimi je skupno živel in se boril na terenu kranjskega okrožja. Naše vasice so dale ogromen prispevek za svobodo svoje domovine, saj je padlo in umrlo 20 tovarišev. Tem v spomin smo odkrili spomenik, ki naj sedanje in pozne rodove spominja na tiste težke dni okupacije, ko se je naše ljudstvo borilo na življenje in smrt za svobodo svoje domovine, za oblast delovnega ljudstva, za zmago delavskega razreda in boljše življenje vseh delovnih ljudi.

Spomenik je delo skoraj samo domačih ljudi. Ima nekaj svojstvenega, kar naj spominja na naše najvišje pogorje. Vse stroške je krila organizacija sama in v ta namen razprodala preko dva tisoč spominskih značk.

Gorenjskem in Štajerskem nahajajoče se podružnice v last nemške države. Tovarna je pričela delati le bolj enostavne tipizirane čevlje, padla pa je tudi kvaliteta dobro renomiranega »Peko« čevlja. Odpor, ki ga je nudilo slovensko ljudstvo okupatorju, se je odražal tudi v naši tovarni. Slabša kvaliteta je bila odraz sabotažnih dejanj delavstva, velike količine raznega materiala so odnešene in odpeljane iz tovarne za naše partizane, svoj delež pa so dali delavci naše tovarne tudi v aktivnem sodelovanju v NOB, saj je padlo v partizanih 24 članov kolektiva, 11 pa jih je bilo ustreljenih kot talci.

Po zlomu »Velikega rajha« so umikajoče se čete okupatorja in njihovih pomagačev popolnoma opustošile in izropale tovarno. Odnegli so izdelke, material in tudi razne strojne dele, še več pa so onesposobili strojev za obratovanje. Napravljena ji bila milijonska škoda. Vse to je povzročilo, da tovarna šest tednov ni mogla obratovati.

Toda duh narodno-osvobodilne revolucije je prežal vse delavstvo in z velikim prizadevanjem je tovarna pričela zopet redno obratovati. Potreba po obutvi je dajala kolektivu nalogo vedno več proizvajati. Predvojna proizvodnja ca 800 parov dnevno se je hitro stopnjevala in v letu 1948 smo s priključeno tovarno Trio izdelovali že 1.800 parov dnevno.

V dobi petletnega plana je podjetje zgradilo novo avto-garažo, za svoje de-

lavstvo pa dve novi stanovanjski postopji. Nešteto diplom, pohval in veliko predhodnih zastav, ki jih je podjetje osvojilo tudi v trajno last, priča o zavednosti delovnega kolektiva, da hoče s svojim delom doprinesti svoj delež pri gradnji socializma.

Nova doba se je v podjetju pričela z prevzemom tovarne v delavsko samoupravljanje. Najprej je kolektiv sprejel sklep: Izboljšanje kvalitete izdelkov na predvojno raven — je prva naloga. Produkcija se je sedaj z ozirom na izboljšanje kvalitete zmanjšala za ca 500 parov. Da se je kvaliteta »Triglav« čevlja zelo popravila, priča to, da smo prejeli na letošnji zagrebški razstavi usnja in obutve zlato medaljo za kvaliteto.

Tovarna prodaja sedaj vse svoje izdelke v svojih 80 modernih, vzorno urejenih specialnih poslovalnicah širom države. Rakava rana naše tovarne pa je izrabljeni strojni park, ki je že več kot 30 let star. To vprašanje se že sicer dolgo rešuje in smo že v dogovorih z inozemskimi dobavitelji ter upamo, da bo to kmalu rešeno. Letos je Delavski svet podjetja tudi sklenil zgraditi novo, tovarni potrebno skladišče.

Ob 50-letnici tovarne »Triglav« želimo, da bi se v bodoče lepo razvijala in tako služila delovnemu ljudstvu naše socialistične domovine v zadovoljstvo vsakogar, ki bo kupoval obutve stare renomirane znamke »Triglav« za svoje dnevne potrebe.

Rast in razvoj tovarne čevljev »Ljubelj«

Kmalu po osvoboditvi je bila ustanovljena v Trziču majhna čevljarska delavnica in popravilnica, ki je prvotno zaposlovala samo 5 ljudi. Potem se je popostopoma večala in večala ter se je v letu 1952 preosnovala iz obrtnega v industrijsko podjetje, čevljarno »Ljubelj« s 50 ljudmi.

Ob razformiranju podružnice »Obutve« v Trziču so se s 1. septembrom 1952 združili njeni obrati v območju naše občine s čevljarno »Ljubelj« in s to fuzijo se je ustanovila današnja tovarna čevljev »Ljubelj«. Z novim letom 1953 je podjetje preselilo svoje po Trziču, Križah in Sebenjah raztresene obrate v skupno industrijsko stavbo v Metovi ulici št. 2, katero mu je odstopila tovarna obutve »Triglav«. Prejšnje nacionalizirane obratne prostore pa je prevzel LOMO Trzič in jih preuredil v stanovanja. V nove prostore se je vselilo 250 članov delovnega kolektiva ter s podvojenim članom poprijelo za delo, da zboljša kvaliteto izdelkov in zniža proizvodne stroške. To prizadevanje je rodilo vidne uspehe.

Ob fuziji obeh podjetij so se tudi združili člani delavskega sveta in upravnega odbora v eno telo in tako nadalje-

vali z delom v novi tovarni čevljev »Ljubelj«. Enako se je zgodilo z upravnimi odbori obeh podružnic. Tako je potekalo delo do novih volitev. Dne 28. 3. 1953 je bil za delovni kolektiv podjetja slovesen dan, ker je z volitvami izvolilo iz svoje srede novi delavski svet, ki šteje 21 članov. Za predsednika DS je bil izvoljen tov. Praprotnik Janez, čevljarski pomočnik - prirezovalac. Predsednik 5 članskega upravnega odbora pa je čevljarski pomočnik tov. Radom Franc. S tem je prišlo do veljave pravo delavsko upravljanje, medtem ko je prišlo prej preveč do izraza, da je bil nekdo izvoljen še od tega ali onega podjetja, kar ni rodilo pravega soglasja.

Ob osnovanju podjetja imenovani upravnik še danes vrši odgovorno mesto direktorja. Velike so njegove zasluge za razcvet in razširitev podjetja, ki ga vodi skozi nešteto nepravilnosti od vsega začetka do danes.

Tovarna je polstrojnega značaja in izdeluje vse glavne faze ročno. Zato so izdelki kvalitetni, okusno izdelani in trpežni. Izdeluje vse vrste obutve tako čevlje, sandale in copate v vseh velikostih in izdelavah.

Tovarna kos in srpov na svetovnem tržišču

Razveseljiva je ugotovitev, da izvoz iz naše republike iz leta v leto narašča. Vzrokov za naraščanje našega izvoza je več. — Postopna industrializacija zaostalnih republik sprošča del proizvodne

zmogljivosti naše industrije in tako sproščena kapaciteta lahko daje večje količine izdelkov na razpolago izvozu. Novi obrati, stroji in naprave proizvajajo več, kot znašajo naše potrebe. Po-

Popoldne je tržiška godba imela pešter koncert na prostem, ki mu je prisostvovalo skoraj vse prebivalstvo. Da ne bi bil dan zaključen brez spomina na partizanske dni, je domače kulturno društvo naštudiralo partizansko igro Franceta Kosmača »Gospodar«. Drama v treh dejanjih je ljudi pritegnila v dvorano, ki so jo napolnili do poslednjega kotička.

Prebivalstvo naših vasic je z zadovoljstvom vse popoldne obujalo spomine in mnogi so govorili, da tako svečanega dneva v Lešah še ni bilo. Prepričani smo, da bo ostal vsem domačim v trajnem spominu, pa tudi številni gostje se bodo radi spominjali prijetne vasice pod Dobroč.

Ljubeljski predor mora biti dovršen v maju 1954

Pobude za dograditev ljubeljskega predora niso dali letos Avstrijci, kot mnogi pogrešno mislijo — ampak prav vlada LRS. V ta namen so naši gradbeniki izvršili vse potrebne elaborate, s katerimi so šli nato naši zastopniki pod vodstvom ing. Marijana Brileja, šefa operativnega štaba sekretariata za gospodarstvo, v Celovec, kjer so se z avstrijskimi merodajnimi faktorji načelno sporazumeli, da se ljubeljski predor dokonča in izroči prometu.

Pretekle dni so bili v Trziču ponovno tozadevni razgovori. Iz Avstrije je prišlo 5 zastopnikov z vladnim pooblaščenecem dr. Pichlarjem na čelu, ki so bili nad prijaznim tukajšnjim sprejemom in delovnem elanom našega ljudstva vidno presenečeni. Predmet obravnavanj je bil naslednji:

1. Kakšen material bo potreben za izgradnjo in kdo ga bo dobavil.
2. Na kateri strani naj se vrše drenažna dela.
3. Kdo bo dajal električni tok.
4. Kdo naj izvrši posamezna dela.
5. Kako naj se valutarno sprovedejo tozadevni računi.

Končni sklep je bil, da mora biti predor do prihodnjega maja dovršen!

Naši bodo z deli kar kmalu pričeli, Avstrijci pa šele potem, ko ministrski svet na Dunaju potrdi ta dogovor z nami. Tedaj se bodo zaradi razgovorov poslednjih detajlov sestali zastopniki obeh sosednih držav še enkrat v Trziču.

O nadaljnji izpeljavi ljubeljske ceste dosedaj še niso razpravljali. Zastopniki jugoslovanske delegacije so pa z vsem razumevanjem vzeli na znanje željo Tržičanov, da mora bodoča mednarodna cesta potekati skozi in ne mimo Tržiča.

Debatni večer gorenjskih farmacevtov

V soboto, dne 11. aprila se je vršil v Trziču debatni večer farmacevtov Gorenjske, ki se ga je udeležilo 13 farmacevtov iz Kranja, Jesenic, Škofje Loke in Tržiča, kot gostje pa so bili navzoči trije farmacevti iz Ljubljane ter dr. Premrov in dr. Živec. Obravnavali so probleme vzgajanja zdravilnih zelišč in preskrbe JLA z zdravili in sanitetnim materialom, istočasno pa probleme far-

djetja, ki izvažajo, razumejo potrebo izvoza ter s tem ustvarjajo devizna sredstva, ki jih rabijo deloma sama, deloma pa so namenjena naši nadaljnji industrializaciji. Vzporedno s povečanjem proizvodnje nastaja nujna potreba po osvajanju novih tržišč in iskanju novih zvez. Ta ugotovitev je napotila Tržiško tovarno kos in srpov, da je preko izvoznih podjetij Slovenije poslala svoje zastopnike kot eksperte v razne države z nalogo, da prouče tržišča in navežejo stike z interesi zaradi konkretnega zaključevanja poslov. Da je bilo slednje na mestu, nam dokazujejo mednarodni trgovski sporazumi, ki jih sklepa naša država.

Toda z izvozom se začne za našo industrijo novo obdobje proizvodnje kvalitetnega blaga. Inozemski kupci so izbirčni, ne zadovoljujejo se z vsakim blagom. Njihove potrebe postajajo iz dneva v dan večje le za kvalitetno blago. Problem izvoza sloni na zdravi konkurenčni borbi mednarodnega trga. Toda kaj koristi najboljše blago in najpreciznejši izdelki, če inozemsko tržišče ne zve, kje se dobro blago dobi. Da, inozemstvu je treba povedati in to stori propaganda, reklama in trgovski potniki izvoznih podjetij.

Tržiška Tovarna kos in srpov se je zavedala gornjih momentov in je na temeljih stare tradicije izpred vojne pričela osvajati inozemska tržišča. Prve

ponudbe je poslala v Turčijo, izdelala je vzorce. Dolgotrajni trud pri obdelavi mednarodnega trga je rodil uspeh, prišlo je naročilo iz Turčije. Tržiški kovači so z veselimi obrazi prijeli za delo in prvo pošiljko 10.000 kos odpremili v Turčijo. Z velikim pričakovanjem so čakali prvega odmeva iz Turčije. Res, prišla je pohvala za kvalitetno in dobro blago, prišlo je ponovno naročilo za še večjo količino. Glas o dobrem blagu je šel hitro po svetu, oglasila se je Perzija, Grčija, Paragvaj in ostale zemlje Azije in Južne Amerike. Naročila prihajajo dnevno, tako da delovni kolektiv lahko jasno gleda v bodočnost.

Napredek pri izvozu je ogromen. Pred vojno je tovarna izvažala le kose in srpe, dočim v novi socialistični Jugoslaviji izvažajo podjetje poleg kos in srpov nože za trsje in pleskarske lopatice. V najkrajšem času bo odpotoval potnik v Indijo, Indonezijo in ostale zemlje Daljnega vzhoda. Uspeh bo velik. Za mednarodno trgovino je treba imeti dobro reklamo. Zato je podjetje izdalo katalog v večbarvnem tisku, ki je po zagotovilu trgovskih krogov najlepši, kar jih je bilo tiskanih v Jugoslaviji.

Težka je mednarodna trgovina, toda tržiški kovači s svojimi kvalitetnimi izdelki jamčijo, da bodo ponesli glas Tržiča v svet z osvajanjem novih dežel s tržiškimi kovaškimi izdelki.

Velik doprinos Tovarne lepenke našemu narodnemu gospodarstvu

Tovarna lepenke na Slapu pri Trziču je ena najstarejših te vrste v Jugoslaviji. Na mestu opuščenih Radeckijevih fužin je Anglež Charles Moline leta 1891 postavil za takratne prilike še dosti moderen obrat, ki se je iz leta v leto večil, posebno še, ko je v bližnjih Čadovljah postavil še eno brusilnico lesa. Kot takrat se še danes uporablja za pogon vodna energija, ki poganja Francis turbino, le-ta pa celoten obrat po transmisiji. Delo je bilo v tovarni prejšnja leta težko in zdravju škodljivo. Lastnik tovarne ni imel interesa, da bi izboljšal delovne pogoje. Vso mokro lepenko so n. pr. delavke nosile na glavi v vsa nadstropja zračnih sušilnic — in to za majhen zaslužek — po 10, 12 ur ali celo več dnevno. V brusilnicah lesa so delavci v stalni mokroti brez slehernih zaščitnih sredstev trdo delali in se borili za vsakdanji kruh.

Ko je bilo koncem leta 1946 podjetje nacionalizirano, se je takoj vključilo v petletni načrt, ki ga je izpolnilo predčasno in že takrat doseglo ter nekoliko presegló predvojno raven in kvaliteto proizvodnje. Prišlo je do nekaterih delovnih izboljšav, med katere spada v prvi vrsti skoraj ves transport z dvigali. V zadnjem letu petletnega načrta je podjetje doseglo rekordno proizvodnjo, od katere pa lanskoletna ne zaostaja. V letošnjem letu so izgledi še boljši. Pred nedavnim je bila zamenjena tudi 30 let stara turbina v Čadovljah z novo, močnejšo.

Danes delavci sami upravljajo tovar-

no. Storitnost dela se je močno dvignila, saj je pa tudi njihov glavni smoter čimveč in čim boljše proizvajati. Od 13 uslužbencev, kolikor jih je še pred nedavnim bilo, so znižali število na 3 uslužbenca in direktorja, ki so svojim nalogam popolnoma kos. Dvignila se je del. disciplina in požrtvovalnost delavcev, kvaliteta lepenke pa ne zaostaja za predvojno in je med najboljšimi proizvodi ind. lepenke v državi. Povpraševanje po njej je veliko in tovarna nikakor ne more ustreči vsem naročilom. Kakor nekdanj, tudi danes izvažajo lepenko, ki ima sloves še iz predvojnih časov in so delavci že v letošnjih štirih mesecih ustvarili narodnemu gospodarstvu nad 2 in pol milijona deviznih dinarjev, kar je za tako majhno podjetje vsekakor mnogo. Bila je to prva papirna tovarna v državi, ki je uspešno začela prodajati na inozemskem trgu. V prvem letu samoupravljanja po novem finančnem sistemu so delavci ustvarili naši skupnosti nad 70 milijonov dinarjev narodnega dohodka, t. j. skoraj 4 milijone več od planiranega. Dvajsetčlanski Delavski svet je pravilno razumel dolžnosti do skupnosti in vložil vse sile za njihovo izpolnitev. Sleherni delavec se je zagrizel v delo in kljub težkemu delu, izpostavljenosti mrazu, mokroti in vročini častno dokazal, da more tovarno upravljati sam.

Novizvoljeni Delavski svet se je na izkušnjah preteklosti z vso vnemo oprjel dela in začel poleg tekočih nalog razmišljati tudi o gradnji štiristanovanske hiše. Denarna sredstva in večji del

macevtske službe na Gorenjskem. Ogle-dali so si tudi zanimivosti mesta. V ne-deljo pa so si ogledali farmacevtski mu-zej tov. mr. Lavičke, ki je ena najbolj znamenitih zbirk farmacevtskih starin v Sloveniji.

Mladina vabi . . .

Kratek čas nas še loči od Meseca mlado-sti.

Razgibanost, ki je cilj Meseca mlado-sti, se kaže v številnih prireditvah v tem mesecu. Ne bo odveč, če omenimo, kolikvega pomena je organizacija prire-ditev, ki so pred nami. V gospodarskem razvoju hitimo z velikimi koraki naprej, pri čemer nosi tudi mladina precejšnje breme. Delovnih akcij, prostovoljnega dela in ur je bilo že nešteto. Revolucio-narni duh žene mlado generacijo k de-lovanju na političnem, gospodarsko-upravnem in kulturnem področju. Kako koristna je torej dobra vzgoja, ki teme-lji na visoki zavesti našega delovnega človeka! Danes mladina ne tava v te-mi, temveč si utira ravno pot in juna-ško stopa po njej k boljši bodočnosti — v socializem. Ne pozna samo krampa, lopate in brnečega stroja ali šolskih klopi, skrbi tudi za povečanje kultur-nega obzorja v svojih vrstah.

Mesec mladosti bo manifestacija dela in razvoja mladinske organizacije, pri-pravljena v bogatem kulturnem progra-mu. Zato mladina vabi vse njene prija-telje — vsa društva in organizacije — slehernega človeka nasploh, da se ude-leže teh prireditev, katerih vsebina je zelo pestra.

S pomočjo društev, v katerih je tudi mnogo mladincev in mladink, bo izveden naslednji program:

30. IV.: Akademija društva Svobode v proslavo 1. maja.

1. V.: Skupni izlet TVD Partizan na Bistriško planino.

9. V.: Premiera igre »Palčki« — iz-vaja Osnovna šola Tržič v Cankarjevem domu.

10. V. dopoldne: Igra »Palčki« za šol-sko mladino Tržiča.

10. V.: Telovadna akademija v Can-karjevem domu — izvaja TVD Partizan.

11. V.: Igra »Palčki« za predšolsko mladino — v Cankarjevem domu.

14. V.: Igra »Palčki« za mladino oko-liških šol.

16. V.: Anton Ingolič, »Krapci« — iz-vaja Gasilsko društvo v Cankarjevem domu.

17. V.: Parada gasilskega društva, razvitje novega prapora — gasilski dan.

24. V. dopoldne: Pevski koncert — iz-vajajo pevski zbori šolske mladine vseh šol na območju občine.

25. V.: Izlet šolske mladine na Do-brčo in Bistriško planino. (Okoliške šole imajo izlete posebej.)

25. V.: Pevski koncert z orkestrom — izvaja Svoboda v Cankarjevem domu.

30. V.: Zabavni večer ob tabornem og-nju — izvaja taborniška organizacija na fizikalnem igrišču.

31. V.: Telovadna in paradni nastop šolske mladine na fizikalnem igrišču.

Od 5. V. do 10. V.: Prvenstveno tek-

gradbenega materiala so že zagotavljeni. Stanovanjsko vprašanje se bo na ta na-čin precej omililo. Prepričani so, da bo-do ob letu vse naloge z uspehom izvr-

šene, Delavski svet in Upravni odbor, ki sta bila izvoljena čisto po volji ko-lektiva, pa bosta obogatila vprašanje samoupravljanja z novimi izkušnjami.

Tovarna finega pohištva slovi po svojih izdelkih - njen razvoj pa zavirajo tesni prostori -

Zgodovina nastanka današnje Tovar-ne finega pohištva je več ali manj zna-na vsakemu Tržičanu. Manj pa je pozna-no, kaj priznani tržiški mizarji in tapet-niki izdelujejo in zakaj so njih izdelki kljub precej visokim cenam zaželeni na tržiščih širom naše države. Malokateri Tržičan ve, da so naša veleposlaništva in konzulati na vseh petih kontinentih opremljeni s pohištvom, ki so ga izdelale marljive roke naših mizarjev in tapet-nikov. Najvišja znanstvena ustanova Sr-bije Srpska akademija nauka v Beogru-du je opremljena z našim pohištvom itd.

Marsikdo se bo vprašal, zakaj še Trži-čani ne nabavljajo opreme doma, ko imajo vendar tovarno sredi mesta. Vzrok-ov za to je več. Eden od teh je, da se tovarna zelo malo bavi s serijsko proizvodnjo pohištva, ki ga ceneje izde-lujejo druge tovarne zaradi boljše teh-nične opremljenosti in modernejšega u-stroja. Tu mislimo predvsem na tovar-no pohištva »Edvard Kardelj« v Novi Gorici. Tej tovarni v pogledu cene ne moremo konkurirati. Za primer naj na-vedemo to, da ta tovarna izdelala spal-nico v 140 urah in se ji bo kmalu po-srečilo izdelavo znižati na 100 ur. Pri nas pa je potrebnih za enako ali podob-no spalnico najmanj 600 ur. Vendar ne smemo misliti, da so Solkanci zaradi tega pridnejši od naših mizarjev. Vzrok temu je serijska proizvodnja 1000 garni-tur ali še več in to s preko 75% strojne obdelave, naša tovarna pa zmora naen-krat največ 50 garnitur in to s preko 75% ročne obdelave. Zaradi tega mora

kolektiv izdelovati specialne luksuzne predmete, ki jih druge tovarne ne more-jo izdelovati in po katerih je trenutno veliko povpraševanje, tako da bi lahko zaposlili do 150 mizarjev in najmanj 20 tepetnikov. Za toliko zaposlenih pa so naši prostori mnogo premajhni in mo-ramo mnogo ugodnih naročil odkloniti.

Razpravljalo se je že na sestankih kolektiva, na kakšen način odpraviti za-starelost obratnih prostorov. Samo ena možnost obstoji. S povečanjem tovarne na tem prostoru, kjer danes stoji, ne bi dosegli tistega, za čemer stremimo, ker bi bila na primer povečava do ceste sa-mo začasna rešitev, pri kateri nam še vedno ostanejo stopnišča in v zvezi z njimi prenašanje materiala iz nadstrop-ja v nadstropje in obratno. Drugo vprašanje je skladišče lesa, ki se trenutno nahaja delno na »Polakovem« delno pa pri tovarni, kjer pa je premalo prostora. Najboljša rešitev bi bila (opustiti) obratovanje na tem mestu in prenesti oz. zgraditi tovarno na drugem kraju. Morda v »Mlaki«, kjer se nahaja po-polnoma neizkoriščen prostor. Sedanji LOMO ni nenaklonjen povečanju tovar-ne in verjetno tudi ne bi imel ničesar proti zgraditvi nove. Vprašanje so sred-stva, ki jih sama tovarna ne bi zmogla brez pomoči ljudske oblasti.

Prej ali slej bo moral kolektiv najti ustrezno rešitev, ker na sedanjem pro-storu nima možnosti razvoja ne konku-renčne sposobnosti kljub priznani kva-liteti. O tem pa še kaj več drugič.

Velik problem pilarne „Triglav“

Proizvodi pilarne »Triglav« se uvr-ščajo med najkvalitetnejše v Jugoslavi-ji, saj to v vsakem času potrjujejo ko-risniki, podjetja, servisi, trgovine in ostali. Sedanja premajhna proizvodnja ne zmora vseh potreb domačega tržišča. Tudi izvozna trgovska podjetja se zelo zanmajo za izdelke »Triglav«, katere bi lahko ob večjih količinah plasirali v Turčijo in ostale tuje dežele ter s tem pridobili mnogo deviznih sredstev. Pro-izvodnja je od osvoboditve vseskozi na-raščala in je v l. 1952 dosegla vrh v koli-čini 16 ton vsakovrstnih pilarskih izdel-kov. Te uspehe omogoča le zavednost, strokovna sposobnost in vztrajnost vse-ga kolektiva. Vedeti moramo, da delajo ti ljudje v skrajno težkih razmerah, v tesnih prostorih, lesenih šupah, v nehi-gijenskih delovnih pogojih, ki jim pri delu predstavljajo ogromno oviro.

Leta 1948 se je pričela gradnja nove pilarne z namenom, da se podjetje raz-širi, poveča in odstranijo obremen dose-danji slabi pogoji. Gradnja v začetku ni-kakor ni mogla z mrtve točke. Merodaj-ni čimtelji se dolgo časa niso mogli ze-diniti, ali načrt ustreza potrebam ali ne.

Nato je zopet primanjkovalo denarnih sredstev in tudi delovne sile. Gradnja vendar le počasi napreduje. Ves čas je bilo treba odstopiti zemljišče za vodo-vod, nato zopet ni bilo denarnih sred-stev. Tudi sedaj jih primanjkuje. Druž-beni plan tržiške občine ne predvideva nobenega zneska za dograditev novega poslopja pilarne. Posloppje je po zaslugi ljudskega odbora mestne občine že do-grajeno v tretji fazi. Seveda to še ne zadostuje, dela se morajo vršiti naprej. Če bi hoteli, da se podjetje vseli v novo zgradbo in tam prične v obratovanjem, je treba nujno dokončati ohišje za trans-formator, napeljati vodovod ter zunanjo in notranjo električno instalacijo.

Kdor pozna razmere delovnega proce-sa v sedanjem podjetju, ve za težke na-loge proizvodnje in finančne obveznosti do skupnosti. Tisti tudi ve, da bo po-djetje »Triglav« samo težko kos bodoči težki nalogi. Če hoče izkoristiti novo-zgrajene prostore, potem se mora razši-riti in modernizirati. Potrebni sta dve novi peči za žarenje in kaljenje, ki pri današnjih uvoznih faktorjih zahtevajo ogromne zneske. Tudi sicer je strojni

movanje pionirjev v streljanju z zračno puško — izvede SD Tržič.

Od 25. V. do 30. V.: Prvenstveno tekmovanje Tržiča v streljanju z bojno puško za prehodni pokal Bombažne predilnice in tkalnice. — Poleg tega izvedejo še: šahovska sekcija — obširna šahovska tekmovanja; odbojgarska sekcija — medsebojna tekmovanja in nogometna sekcija — medsebojna tekmovanja.

Želimo, da naši napori ne bodo zaman. Z aktivno udeležbo vseh, posebno mladine, bomo v Mesecu mladosti dali mladinski organizaciji posebno priznanje in izpodbudo za še večje akcije, velika udeležba pa bo obenem nagrada za njen trud.

4. maja pričetek dela za kopaljšče

Kljub temu, da od lanskega leta ni bilo opaziti večjih del na gradbišču, delo ni počivalo. Delal je gradbeni odbor. Njegovo delo je bilo v glavnem usmerjeno na izdelavo načrtov, proračunov materiala itd. Sedaj so pripravljala dela že tako daleč, da lahko pričnemo z delom na terenu. Zato je gradbeni odbor v sporazumu z investitorjem LOMO Tržič in predstavniki množičnih organizacij določil 4. maj kot dan pričetka dela na gradbišču. Ta dan bodo v znak začetka gradnje mestni odborniki zasedli prve lopate. Od tega dne dalje pa bo vsak dan delala na gradbišču skupina do 30 ljudi iz raznih organizacij mesta Tržiča, sindikatov, podjetij itd. V ta namen je sestavljen program prostovoljnega dela, ki bo podprlo gradbeno podjetje pri gradnji kopaljšča in tako mnogo pripomoglo k znižanju stroškov. Program prostovoljnega dela za prvo polovico meseca maja je naslednji.

4. V. Ljudski odbor mestne občine Tržič.

5. V. Turistično društvo Tržič.

6. V. Izvršni komite KSS in mestni komite ZK.

7. V. Glavni in sekcijski odbor športnega društva »Ljubelj«.

8. V. Mestni odbor SZDL — Mestni komite LMS — Mestni odbor AFŽ.

9. V. Oficirji garnizije Križe.

10. V. Odbor ZB — odbor Združenja rezervnih oficirjev.

12. V. Predvojaška vzgoja vajeniške šole Tržič.

13. V. Nogometna sekcija — Smučarska sekcija SD »Ljubelj«.

14. V. I. vod predvojaške vzgoje BPT

15. V. Strelska družina Antona Štefeta-Kostje, Tržič.

O programu in razporeditvi dela bodo posamezne organizacije pravočasno obveščene.

Za marljive in požrtovalne posameznike je gradbeni odbor določil značke: zlatobronasto 50 ur.

Za zlato značko je potrebnih 150 prostovoljnih ur, za srebrno 100 ur in za bronasto 50 ur.

Te značke se bodo delile vsako delovno sezono. Za delo leta 1953 se bodo podelile na dan ustanovitve republike 29. 11. 1953.

park potreben modernizacije in repara-ture. Razpoložljiva amortizacijska kakor ostala sredstva iz leta 1952 in 1953 še izdaleč ne krijejo omenjenih stroškov. Vedeti moramo tudi, da je ljudski odbor mestne občine iz finančnih prispevkov podjetij v tem letu dovolj pomagal in da bo z dovršitvijo že zgoraj navedenih glavnih zaključnih del izpolnil vse svoje obljube in naloge. Tu-

na vaskem Tržiču ni ni je pos-

„Galanterija“ ima vse pogoje za razmah, nima pa dovolj osnovnih sredstev

Ker se je pojavilo na inozemskih tržiščih veliko povpraševanje po galanterijskem izdelkih, je ljudski odbor mestne občine osvojil zamisel ustanoviti novo podjetje, ki bi izdelovalo raznovrstne galanterijske izdelke. O tej zadevi je plenum ljudskega odbora podrobneje razpravljal na zasedanju dne 25. 1. 1952, ter sprejel sklep, da se ustanovi podjetje »GALANTERIJA«, ki mu dodeli ljudski odbor kot AOR podjetja tri milijone dinarjev osnovnih in 500.000 din obratnih sredstev. Ta znesek bi se dodelil podjetju iz presežkov dohodkov iz prejšnjega leta. Toda ti dohodki so bili blokirani, še preden so se stekli v blagajno LOMO. Kljub temu je podjetje pričelo obratovati 23. aprila 1953. Za prvo silo si je podjetje najelo lokal na Glavnem trgu 15, kjer je imel prej svojo delavnico Šramek. Ta lokal pa ni bil primeren, zato je podjetje s pomočjo ljudskega odbora izposlovalo od Predsedstva vlade LRS nacionalizacijo stare šupe v Usnjarski ulici, ki je bila v razpadajočem stanju.

Ker podjetje ni imelo sredstev za investicije, je pričelo stavbo popravljati v lastni režiji, kar je bilo združeno z velikimi stroški, ki so hromili podjetje. Toda dobra volja vse premaga in 1. okto-

di okrajni ljudski odbor je v letu 1952 obljubil, da bo pomagal z denarnimi sredstvi pri gradnji objekta, katera obljuba se pa do danes ni uresničila.

Vse težave in težkoče z gradnjo bodo sčasoma preminile, prišle pa bodo druge še težje in gospodarsko še bolj važne, katere bo moral delov. kolektiv, zaveda-joč se pomena delavskega samoupravljanja, smotrno in vestno reševati.

laszbanon ki je cili masec mlado-

tem mesec. Ne

bra se je že podjetje preselilo v zasilno popravljene prostore.

Ljudski odbor mestne občine je imel razumevanje za težave, s katerimi se podjetje bori že od ustanovitve dalje, in je že večkrat priskočil na pomoč, vendar vse to še ne zadošča, da bi se podjetje razmahnilo. Potrebno bi bilo podjetju dati osnovna sredstva v prvotno zagotovljeni višini, ker le na ta način bi bil dosežen zaželeni uspeh.

Trenutno zaposluje to podjetje 16 delovnih moči, ki so po večini slabotne ženske, ki drugod niso mogle dobiti zaposlitve. Lahko pa bi jih zaposlilo še veliko več, če ne bi bilo finančnih ovir za nabavo strojev in dokončno ureditev prostorov.

Za zdaj izdeluje to podjetje samo pripenjače za pripenjanje perila, katere izvažajo po izvoznem podjetju »Slovenijales« v Anglijo. Večkrat pa dobi naročila za različne galanterijske izdelke, katerih podjetje ne more sprejeti, ker nima za to primernih strojev. Je pač zopet tu finančno vprašanje!

Ker se pojavlja v Tržiču težak problem, kam zaposliti doraščajočo mladino, naj bi merodajni činitelji razmišljali o tem, kako okrepiti lokalna podjetja, da se ta mladina zaposli.

Gozdarstvo v Švici

(Nadaljevanje)

Po 25. letu starosti sestojja se prikazujejo že prirojene lastnosti dreves. Od tega časa pa do 70. leta starosti opravljajo redčenje sestojja, vendar samo gornjega sloja dreves. To je pozitivno izločanje v vladajočem sloju. To je drevje, ki se premočno razvija v krošnjah na račun sosednjih dreves, odnosno, ki nima pogojev, da bi dalo zaželeno polnodravnost. Bistvo je, krošnje se v gornjem sloju prepletajo in gozdarjeva naloga je, dati drevju odmerjeni prostor, s tem da se izločijo poedina drevesa, kar se obnavlja vsako 6. leto. Po 70. letu starosti pa do sečne dobe se vrši še rahljanje v krošnjah ter pazijo na to, da ostane na površini 1 ha 350—400 izbranih, najlepših dreves, med tem ko ostane polnilni prostor nedotaknjen. Zatem začnemo s svetlenjem, s čimer povečamo pristop svetlobe v krošnje, na kar drevje reagira z močnejšim obrodom semena. Ko se tlo v teku 10—15 let naplodi, se končno posekajo vsa nadstojna drevesa s končnim posekom — istočasno pa tudi polnilni prostor, ki je s tem odigral svojo uslužnostno vlogo v negi

gozdov. Švicarski sistem pomlajevanja je značilen v tem, da se pri oploditvenih sečnjah posekajo drevesa v kroglih, ki se do končnega poseka večajo, dokler ni vsa površina zaželeno naplojena.

Pri prebiralnih gozdovih pa negujejo Švicarji te gozdove tako, da opravljajo vse navedene operacije istočasno, torej plevljenje, odstranjevanje nezaželenih dreves redčenje in rahljanje krošenj vse v istem cilju, da je tlo očuvano od plevela, da je zarast gosta in da se producira čim lepša in čim manj vejnatna drevesa. Tolklo v kratkih besedah o negovanju gozdov v Švici. Veliki izdatki so potrebni za to skrbstveno delo. Pri nas teh del nismo poznali. Čim smo enkrat posadili sadike, ali čim se je enkrat naravno naplodila površina, smo prepustili pomladek, da se je razvijal brez nege po svoji volji. Izkoriščali pa smo mladovje za prekle in hmeljevke, za drogovje, celulozni in jamski les. Zato je začelo naše mladovje kmalu propadati zaradi snego- in vetrolovov, zastajalo v rasti zaradi trave in plevela, ki je našlo v redkem mladovju dosti pro-

Kot priznanje za požrtovalno delo pri gradnji javnega kopališča se bodo nosilcem značk priznale naslednje ugodnosti:

Nosilci zlate značke dobe legitimacijo, s katero bodo imeli po dograditvi kopališča prost vstop na kopališče za eno kopalno sezono. Nosilci srebrne značke dobe pravico brezplačnega vstopa za 45 dni in nosilci bronaste pa za 10 dni.

Investitor javnega kopališča LOMO Tržič in gradbeni odbor upata, da bo ta že dolgozaželena gradnja, ki bo po dograditvi služila celotnemu Tržiču, našla pri občanih polno razumevanje in tudi polnoštevilni odziv v obliki pristojnega dela na kopališču.

OBJAVA

Te dni postavljajo po mestu enotne table za plakiranje raznih vabil in reklam. Vsa ta reklama naj se oddaja odslej Turističnemu društvu, ki je od LOMO pooblaščen, da to izvršuje in s tem prepreči, da se vse križem lepši po zidovih in stenah — ki se pravkar obnavljajo in lepšajo.

PREKLIC

Preključujem neresnično vest, ki sem jo širil v tovarni »Triglav« in po Tržiču, češ, da so štirje pijanci 6. aprila zvečer vrgli pred kinom miličnika v vodo. Organe LM prosim, da mi to izmišljeno vest, ki je zanje žaljiva, oprostijo.

Lučki Mirko, delavec
Tržič, Ljubeljska 24

Pasjedovanja

Pri fluorografiranju sem pozabila v avtu volneno jopico. Najditelj naj jo proti nagradi odda Srečnik Jožefi, Mizarska 2.

Dve omari za pisarno kupimo. Naslov v upravi.

12 Ko nisem bil človek

Kjer so Slovenci, tam je tudi petje. Že na 14. in pozneje na 16. bloku smo zvečer v sobi kakšno domačo zapeli. Ko pa smo si na 24. bloku uredili znosnejše življenje, zlasti kadar smo slišali razveseljive vesti, da grede Nemci na Ruskem »planmäsig« nazaj, se je ob lepih pomladanskih večerih razlegalo po taborišču izpred našega bloka veselo slovensko petje. Z ostalih blokov so radi prihajali jetniki drugih narodnosti pred naš blok poslušati naše domače pesmi, n. pr. Al' me boš kaj rada imela, Delaj, deklet, pušlec, Jaz pa pojdem na Gorenjsko, Prelepa je trnovska fara itd. Štajerci so posebno radi zapeli že nad 120 let staro Slomškovo: En hribeček bom kupil.

Slovenska pesem nas je še tesneje družila v enotnost, ki se je izražala tudi v socialnem pogledu. V naši prvi sobi je bilo nekaj Slovencev, ki niso prejeli nobenih paketov od svojcev, ker so bili le-ti morda preseljeni ali pobiti. Organizirali smo stvar tako, da je tisti, ki je v sobi prejel paket, tisti dan odstopil svoj obrok kruha. Neki Sluga z Otoč je bil določen, da je ves ta kruh zbral in ga razdelil med tiste, ki so bili stalno brez paketov, to je med nekaj Slovencev ter Poljakov in dva španska borca.

stora. Polnilni prostor smo očistili, da je imel gozd videz negovanega sestoja. Posebno pa smo grešili, ker smo puščali pašo celo v kulture in v pomladek. Poglejmo, kako stoji stvar v Švici glede paše! Švica, po ementalški plemenski živini svetovno znana dežela planšarstva, je izdala že leta 1902. zakon, po katerem je paša v gozdu prepovedana. Ob poteh, kjer se pregoni živina, so postavljene žične ograje, da živina s pota ne uhaja v gozd. Ali Švica ima zato tudi lepo negovane planine, kamor prevažajo še gnojila s kamioni.

Mimogrede omenjamo, da imajo Švicarji vzorno urejene sadovnjake. Znano je, da je Švica elektrificirana dežela; skoro ni hiše, kamor ne bi bila speljana električna razsvetljava; tudi kmetijski stroji na električni pogon so običajni na švicarskih domačijah. Z nezaupanjem pa sprejmejo Švicarji tujca, ki uporablja za razgovor nemščino, ker so nerazpoloženi proti Nemcem. Ko pa jim sporočite, da niste iz Nemčije, ampak iz Jugoslavije, se jim razvozlja jezik. Poznajo tudi našega maršala Tita. Ne smemo pozabiti, da so Švicarji izobražen narod in da je vsaka domačija naročena vsaj na en ča-

Sezona Aerokluba se je začela

Po daljšem zimskem odmoru se je zopet pričelo delo v našem Aeroklubu. Že v lanskem letu smo dosegli vidne uspehe, letos pa se nam nudi še večja možnost udeleževanja, ker je postalo letališče Lesce last aeroklubov Gorenjske.

Po načrtu Letalske zveze Slovenije bomo pričeli razen s padalstvom tudi z začetniškim »A« jadralnim tečajem. Z modelarstvom moramo zaradi finančnih težkoč zaenkrat prenehati, kar pa ne velja za

sopis. Züricher Zeitung izhaja celo trikrat na dan; zato so Švicarji dobro poučeni o svetovnem dogajanju.

Tudi stelarjenje je urejeno v Švici, kjer ne nasteljejo živini gozdne stelje (listje in iglice), ampak nasekano slamo — rezanico. Potrebno slamo, kolikor je ne morejo pridelati doma, raje uvažajo iz Holandije, kakor da bi kvarili gozd z grabljenjem stelje. Važnost gozda kot zaščitnika prebivalstva pred elementarnimi nevarnostmi, zaradi hidrocenral, zaradi turizma, dalje kot edine surovinske baze, je postavljena na prvo mesto.

Ko smo obravnavali Švico in njeno gozdno gospodarstvo, ne smemo pozabiti, da Švicarji živijo v miru in da so bili obvarovani obeh svetovnih katastrofalnih vojn. Zato je tam visok življenjski standard in razvoj gozdarstva na tako zavirljivi višini.

Besede mičejo, vzgledi vlečejo; napredek gozdarstva v Švici vleče tudi nas, da jih posnemamo, posebno, ker je naša Gorenjska in sploh Slovenija lepša kot Švica. Od nas in samo od nas pa zavisi, da jo dvignemo v napredno deželo, v prvem redu v napredno gozdarsko deželo!

posameznike, ki imajo v tem že tradicijo in veselje. Za te bomo razpisali lokalne tekme za osvojitve »A«, »B« in »C« modelarskih pogojev.

V okviru LZS ter z ozirom na načrt skokov, ki ga je napravila padalska komisija za leto 1953, je v načrtu 15 začetniških in 9 trenajznih padalcev. Planirano število skokov ni dokončno, ampak bo komisija upoštevala predloge posameznih aeroklubov. Naš klub je predvidel 15 »A« in

Kot sem že omenil, smo imeli v prvi sobi bolgarskega ministra Minčeva, ki nam je večkrat pripovedoval, da Bolgari dočakajo zelo visoko starost. Njegov stari oče je dočakal 125 let, njegov oče pa je umrl še zdrav in krepak v 95. letu starosti zaradi padca po stopnicah. Ko me je vprašal, kako je pri nas glede tega in sem mu odvrnil, da imamo zelo redke stoletnike, mi je rekel, da ne znamo živeti. Vprašal sem ga za nasvet, kako naj ravnamo, da bomo dolgo živeli. Povedal mi je naslednje: Mi Bolgari uživamo veliko zelenjave, primerno količino mesa in zmerno pijemo pristno bolgarsko vino. Čvrsto me je prijel za roko in stresel, češ, vidiš, kako sem še močan pri 70. letih kljub vsemu prestanemu! Krepilo ga je upanje, da bo izpuščen iz taborišča, ker so mu najeti prinašalci raznih vesti povedali, da je menda Nemcem naklonjena bolgarska vlada zanj prosila. Že sobni starešina na 16. bloku mu je to vest potrdil. Mož je to verjel, dokler mu ni sobni oz. starešina bloka rekel, naj nikar tega ne verjame. To ga je precej potrla.

Neko nedeljo popoldne sem na taboriščni glavni cesti srečal Franca Čadeža s Pristave. V Dachau je prispel iz celovških zaporov že 10. januarja 1943. Ko sem ga vprašal, zakaj ni na našem bloku, mi je povedal, da je zaposlen v drž. mizarskem podjetju V. B. in mora biti

zato na bloku št. 8, ki da je določen za vso delovno komando V. B. V Dachau je ostal do konca vojne.

Pomlad je bila v deželi, toda mi, ki smo delali v notranjosti taborišča, smo malo vedeli zanjo. Tako n. pr. leta 1943 nisem videl ne cvetečega drevja ne pisanih travnikov. Če sem ob 24. bloku krepko stopil na prste, sem lahko videl samo najvišje zasnežene vrhove tirolsko-švicarskih Alp. Ozeleneli so topoli ob blokkih, nekaj nasadov sončnice, borna travica ob ograji, na katero seveda nismo smeli stopiti. Zdelo se mi je, da tudi to ne zeleni tako kot v svobodni naravi. Pakete od doma smo prejeli redno, kakor tudi vso ostalo pošto. Pisati smo smeli domov po dvakrat na mesec. Na nedeljo, ki je bila določena za pisanje pisem na bloku 24, sem bil dobro zaposlen. Ker so morali biti vsa pisma, tako naša kakor od domačih, sestavljena v nemščini, je bilo treba pomagati tudi okupatorjevega jezika ne večjim tovarišem. Poleg svojega sem vselej napisal še 8 do 10 pisem, vse z enakim nagovorom »Liebe Frau«, ostalo vsebino pa kakor mi je dotični prosilec narekoval. Kaj se sme in kaj se ne sme pisati, so naj že kot novice naučili. Če bi poročal preveč, bi pisma nešla skozi strogo cenzuro. Pri tem sem se večkrat tudi pošalil in rekel komu: Ti, če prideš zdrav domov, glej da boš

KINO

1.—3. maja: **Ljubezen je lepa.** Angleška barvna revija pesmi in plesov na festivalu v Edinburghu, za ozadje pa zapleten lov revijskega producenta za bogatim tovarnarjem, lov tovarnarja za prvo balerino in njen lov za »časnikarjem«, ki je v resnici — bogati tovarnar.

6.—7. maja: **Veliki grešnik.** Amer. film po avtobiografskem romanu F. Dostojevskega »Igralec«. Pisatelj potuje s svojo ljubljeno Pavlino v Francijo in Nemčijo, kjer zaide v igralnico. Ruleta ga navda s strastjo in mu prinese katastrofo.

9.—10. maja: **Jara gospoda.** Peti in došlej najboljši slovenski umetniški film po istoimenski povesti Janka Kersnika. Scenarij je napisal in film režiral Bojan Stupica, v glavnih vlogah nastopajo Bojan Stupica, Mira Stupica, Stane Sever in Vladimir Skrbinšek.

13.—14. maja: **Kogar bogovi ljubijo.** Avstrijski film o življenju in delu skladatelja J. W. A. Mozarta (1756—1791), o njegovem potovanju v Pariz, na katerem spozna Konstanco in Luizo, o njegovem življenju na Dunaju, kjer uspe z Begom iz seraja, se poroči s Konstanco in znova vname za Luizo, o snovanju Figarove svatbe, čarobne piščali, Requiemu in o njegovi smrti.

16.—17. maja: **Človek za divjega Zahoda.** Ameriški film o surovem boju med priseljenci živinorejci in poljedelci na ameriškem zahodu pred osemdesetimi leti. Med množico ameriških filmov, ki obravnavajo isto snov, je ta film, posnet po romanu Stuarta Lakea, po zaslugi režiserja Williama Wylerja, izbranih igralcev in snemalca, edinstven po svoji umetniški moči.

20.—21. maja: **Parada izgubljenega časa.** Francoski film o nepregledni množici ljudi, ki nas na vsak korak trapijo in morijo s svojimi brezobzirnimi navadami in razvadami. Smejali se bomo tej galeriji tipov, dokler ne bomo zagledali med njimi kot v zrcalu tudi sebe, se zamislili in morda postali manj moreči za svojo okolico.

10 »B« padalcev, kar je zveza odobrila.

Padalstvo je pri nas še mlada panoga letalstva, a kljub lanskoletni propagandi smo imeli le delne uspehe. Tukaj mislimo na prijavo 14 mladincev in 2 mladink, od katerih pa jih je ostalo do konca le 11. Obe tovarišici sta odpadli. Po drugih aeroklubih Gorenjske so mlada dekleta zelo zastopana v padalstvu, saj imajo na Jesenicah državno padalsko prvakinja, prav tako so v Kranju v lanskem letu skakale s padalom kar štiri začetnice. Kaj je vzrok, da se v Trzinu ženska mladina ne zanima za to lepo letalsko panogo?

V letošnjem letu pričnemo s padalskim tečajem 7. maja. Trajal bo en mesec; vsak teden bosta trikrat po dve uri. Tu bodo kandidati dobili osnovne pojme o padalstvu in njegovem namenu ter se bodo seznanili s teorijo padalstva ter z različnimi odpiranji padal (avtomatičnim, polavtomatičnim in svobodnim), kakor tudi z zlaganjem padal.

Po teoretičnih izpitih bomo takoj pričeli s skoki.

Ob zaključku sezone bo večji letalski mi-

ting s sodelovanjem jadrskih letal in športnih padalcev z višinskimi in nižinskimi padalskimi skoki. Pri vsem tem nam bo vsekakor pomagala Letalska zveza.

Po daljšem času bomo zopet pričeli z jadralskim tečajem, o čemer bomo poročali kasneje, ko si zagotovimo učitelje.

V letošnjem letu smo se preselili z Glavnega trga v Cerkevno ulico št. 6 (prej Fotolik). Vsi tečaji bodo v teh prostorih.

Apeliramo na mladince in mladinke, ki imajo veselje do jadrstva in padalstva, da se prijavijo do 7. 5. 1953 v podružnici Državne založbe na Glavnem trgu.

Objava

Telesno-vzgojno društvo »Partizan« v Trzinu prosi vse svojce v narodno osvobodilni borbi padlih članov telovadcev, da prijavijo imena z rojstnimi podatki zaradi odkritja spominske plošče padlim članom društva in partizanih, katere odkritje bo ob priliki proslave 50-letnice obstoja telovadnega društva.

Vozni red

AVTOBUSNE PROGE TRZIN—KRANJ—LJUBLJANA

Obratuje ob delavnikih.

Km	6.30	7.15	13.30 odh.	1. Trzin	prih.	13.05	18.10	19.55
1	6.35	7.20	13.35	2. Pristava		13.00	18.05	19.50
3	6.40	7.30	13.40	3. Križe		13.55	18.00	19.45
6	6.48	7.35	13.48	4. Duplje		12.48	17.53	19.38
7	6.50	7.37	13.50	5. Žeje		12.46	17.52	19.37
8	6.55	7.39	13.55	6. Odcep ceste Tžč		12.41	17.47	19.32
11	6.57	7.42	13.57	7. Naklo		12.39	17.45	19.30
16	7.12	7.45	14.12 prih.	8. Kranj m.	odh.	12.25	17.30	19.15
	7.15	7.50	14.15 odh.	» mesto	prih.	12.20	17.25	19.10
26	7.35	8.10	14.35	9. Medvode		12.00	preko	18.50
29	7.40	8.15	14.40	10. Medno		11.55	Smlednika	18.45
33	7.45	8.20	14.45	11. Št. Vid		11.50	16.40	18.40
40	7.55	8.30	14.55 prih.	12. Ljubljana	odh.	11.40	16.30	18.30

svoji ženi iz hvaležnosti za vso njeno skrb, za pakete itd. rekel samo »Liebe Frau« in nikoli drugače. Istim tovarišem sem tudi prevajal v slovenščino pisma domačih. Neki Mariborčan, ki je bil menda že v bogoslovnem semenišču, je svojim štajerskim rojakom napisal včasih kar po 25 do 30 pisem.

Bližala se nam je velikanoč, zopet eden od praznikov, ob katerem se naš človek, zlasti če živi v suženjstvu, nehote živo spominja svoje mladosti, zlasti duševnih in telesnih dobrot, ki jih je nekdaj užival v domovini. Že spomin na vse to mu narekuje boj za obstoj, vztrajnost, dočakati zopet srečne dni med domačimi, zlasti ker je slovenska velikanoč res nekaj lepega.

Na veliki petek, dne 23. aprila zjutraj ob pol šestih sem videl, ko smo stali na zbornem mestu, mrliški voz. Neznano nam žrtev je nekdo peljal v krematorij. Nič čudnega, saj je bila menda povprečna umrljivost nad 25 žrtev dnevno. Bil je meglen dan, sonce ni hotelo obsevati taborišča. Ker imajo nemški luteranci veliki petek za svoj največji praznik, smo ga tudi mi na splošno z njimi vred praznovali. Delo na kmetih in privatnih obratih je ta dan počivalo. Mi smo delali samo do opoldne. Ker nisem imel kaj početi, sem se po skromnem kosilu zamišljen v dogodke svojega prvega velikega petka sprehajal

po cesti med bloki in ograjo proti zbornemu mestu. Spomnil sem se današnjega dneva 1. 1941, ko sem slekel vojaško obleko in postal nasprotnik okupatorja. Na veliki petek 1. 1942 sem bil v Begunjah do nezavesti pretepen, ker sem premalo vedel o sodelovanju z OF. Krimi je kapljala na tla iz prebitega prsta na levi roki, ko sem moral klečati pred pisalno mizo ves čas, dokler ni grdogledi gestapovec natipkal tri liste obsegajočo obtožnico, »protokol«, ter mrmral: Ein armer Schuhmacher und doch ein politischer Intelligent! Den müssen wir — tega moramo... In danes zrem, sicer le kot številka, z neomajnim zupanjem v srečno vrnitev in vstajenje slovenskega naroda k novemu življenju. Iz teh misli me je zopet vzdramil mrliški voz. Ura na stolpu glavnega vhoda je kazala tretjo uro popoldne.

Naslednji dan, v soboto popoldne, sem dobil od doma nekaj kilogramov težak paket z velikonočnimi dobrotami. Ostala dva Trzinčana tokrat nista dobila od doma ničesar. Na velikonočno nedeljo zjutraj sem narezal in zložil na krožnik potico, svinjsko meso in pirhe. Povabil sem Antona Peharca in Ign. Zupana k mizi. Usedli smo se in s slastjo uživali velikonočni »žegen«. Opoldne smo dobili zelo redko špinačo in nekaj krompirjev. Ker je bil večerni zbor ob nedeljah že od 1.—2. ure popoldne, sem

se po zboru sprehajal po taboriščni glavni cesti v družbi dveh neločljivih prijateljev in sosedov Petra in Janeza Šifererja iz Žabnice. Med pogovorom sta izjavila: Najini ženi podpirata sedaj ne tri, ampak štiri vogle hiš in obsežnih posestev. Tudi delala sta skupaj na SS vrtnariji. Janeza Šifererja so hoteli premestiti v neko drugo taborišče, sosed Peter pa je zanj prosil sobnega starešino, ki je pri upravi taborišča dosegel, da je Janez ostal v Dachauu.

Prosti dela smo bili tudi na velikonočni ponedeljek. Popoldne smo imeli v naši sobi prvo kulturno prireditev. Pevci so zapeli nekaj slovenskih narodnih pesmi, nato je sledila deklamacija ter šaljiv prizor, ki ga je igral neki Čeh, kako namreč čita časopis mlad kavalir v mestnem parku, ko z živahnimi kretnjami išče bogatih ženitnih ponudb itd. Preoblekel se je hitro v staro mamó in posnemal, kako ona čita knjigo na klopici pred hišo, ko z očali na koncu nosu zadremlje. Nato je pokazal, kako čita dachauški »Häftling« (jetnik) časopis v stranišču, ko na školjki sedeč išče novice, kdaj bo konec vojne itd. Ko prelista vse strani, zamahne jezno z roko preko glave in rekoč: »Nič posebnega ne piše časopis«, ga raztrga, zmečka itd.

(Nadaljevanje sledi)

DELOVNIM KOLEKTIVOM TRŽIŠKE OBČINE — GRADITELJEM
SOCIALIZMA — ČESTITAJO K DELAVSKEMU PRAZNIKU —

1. maju

Ljudski odbor mestne občine Tržič

Mestni občinski komite
Zveze Komunistov Jugoslavije

Mestni občinski odbor Socialistične zveze
delovnih ljudi Jugoslavije

K delavskemu prazniku, 1. maju,
čestita delovnim ljudem in se vsem
Tržičanom toplo priporoča

Kuljič Jefto

SLAŠČICARNA — TRŽIČ

K delavskemu prazniku, 1. maju,
čestitam cenjenim strankam ter se
v nadalje najlepše priporočam!

Janc Pavel

KROJAŠTVO — SEBENJE

Delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice
čestita k 1. maju

Stritih Franc

drž. tesarski mojster
TRŽIČ

K 1. maju čestita in se svojim odje-
malcem še nadalje priporoča

Rozman Filip

tapetnik — TRŽIČ — Blejska 9

Vsemu delovnemu ljudstvu
čestita k 1. maju

Golob Anton

pečar

TRŽIČ - ZA MOŠENIKOM 8

Delovni kolektiv Invalidskega podj.

Železoles - Tržič

čestita vsem delovnim kolektivom
k prazniku dela — 1. maju 1953

DELOVNIM KOLEKTIVOM TRŽIČA IN OKOLICE

ČESTITA OB PRAZNIKU DELA — 1. MAJU

K NJIHOVIM DELOVNIM ZMAGAM

**KRAJEVNI
SINDIKALNI SVET
V TRŽIČU**

Z NOVIMI NAPORI DO KONČNE ZMAGE
SOCIALIZMA V KORIST DELOVNEGA LJUDSTVA!

DELOVNIM LJUDEM TRŽIČA IN OKOLICE

ČESTITA K PRAZNIKU DELA

Gostinsko podjetje

»Zelenica«

Tržič

Vsemu delovnemu ljudstvu Tržiča
in okolice

čestita k delavskemu prazniku

TRGOVSKO PODJETJE

Prehrana - Tržič

Delovnemu ljudstvu Tržiča
čestita k 1. maju

Mestna pekarija

TRŽIČ

Delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice
čestita k delavskemu prazniku —

1. MAJU

**MESTNA
LEKARNA
TRŽIČ**

VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU TRŽIŠKE OBČINE

ČESTITA K 1. MAJU

**Gostinsko podjetje
„Storžič“
Tržič**

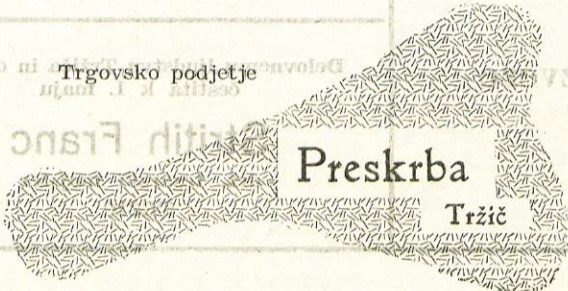
Delovnemu ljudstvu čestita k delavskemu prazniku - 1. maju

»VINO KRANJ«

Nudi vam vse vrste kvalitetnih alkoholnih in brezalkoholnih pijač po najnižjih cenah. - Zaloga piva, mineralne vode, vseh vrst kisa itd. itd.

K delavskemu prazniku — 1. maju čestita vsemu delovnemu ljudstvu

Trgovsko podjetje

ZA PRAZNIK DELA
čestitajo vsem delovnim kolektivom —

KOLEKTIV IN ČLANI

Kmetijske zadruge

SV. KATARINA

K prazniku dela čestita vsemu delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice

GOSTILNA „DOBRČA“ SV. NEŽA

Izkoristite svoj prosti dan in se 1. maja udeležite naše veselice!

ČESTITAMO K DELAVSKEMU PRAZNIKU — 1. MAJU
VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU TRŽIČA IN OKOLICE!

TRGOVSKO PODJETJE

„SADJE“ KRANJ

NAKUP IN PRODAJA SADJA, ZELENJAVE, POVRTNIN
IN POLJSKIH PRIDELKOV NA VELIKO IN MALO

DELOVNI KOLEKTIV

Tržiške tovarne kos in srpov

ČESTITA OB PRAZNIKU DELA — 1. MAJU 1953 VSEM

DELOVNIM KOLEKTIVOM IN VSEMU PREBIVALSTVU TRŽIČA

UPRAVA IN DELAVSKI SVET

Vsemu delovnemu ljudstvu čestita k 1. maju delovni kolektiv

pilarne

„Triglav“

V TRŽIČU

Vsem delovnim ljudem Tržiča in okolice čestita k prazniku dela

Mestna krojačnica

Tržič

K prazniku dela — 1. maju — čestita vsem delovnim ljudem in se priporoča za obisk

UPRAVA KINA

TRŽIČ

Pred predstavo vam dobro postreže naš buffet v avli pred dvorano!

Čestitamo vsem delovnim kolektivom, svojim odjemalcem in dobaviteljem k delavskemu prazniku — 1. maju!

Tovarna čevljev Ljubelj v Tržiču

**DELOVNI KOLEKTIV TOVARNE LESNE LEPENKE
NA SLAPU PRI TRŽIČU**

čestita vsemu delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice k delavskemu prazniku 1. maju

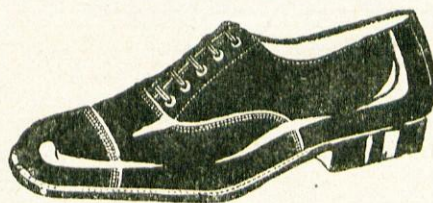
Za praznik dela 1. maj
čestita vsemu delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice
delovni kolektiv

**Mestnega gradbenega podjetja
v Tržiču**

DELOVNI KOLEKTIV
TOVARNE OBUTVE

„Triglav“

(prej Peko) Tržič

pošilja vsem delovnim ljudem Tržiča in okolice ob našem
delavskem prazniku 1. maju revolucionarne tovariške pozdrave

k 1. maju

prazniku dela
čestita delovnemu ljudstvu

delovni kolektiv

**tovarne
finega pohištva**

v tržiču

DELOVNI KOLEKTIV

TOVARNE USNJA

„**RUNO**“

V TRŽIČU

ČESTITA VSEMU DELOVNEMU
LJUDSTVU K DELAVSKEMU
PRAZNIKU 1. MAJU

K prvemu maju - prazniku dela
čestita vsem delovnim kolektivom

Bombažna
predilnica in tkalnica
v Tržiču

Predilnica
Tkalnica

Belilnica
Barvarna

Sukančarna
Apretura